I don't know how much of this original 1879 material the server, the transcriber, and/or the reader can handle! I've continued working on this material (since I received some encouragement), here is the next section two of it. The original 'THREE BIBLE LESSONS' was 52 pages long, and its newsprint type of paper is getting quite crumbly! If you've read my whole Rev. Fles bio, then you may know that the first 1882 North Street CRC consistory called Rev Fles to come to Michigan and to join the Christian Reformed denomination. Their hearings continued for years!

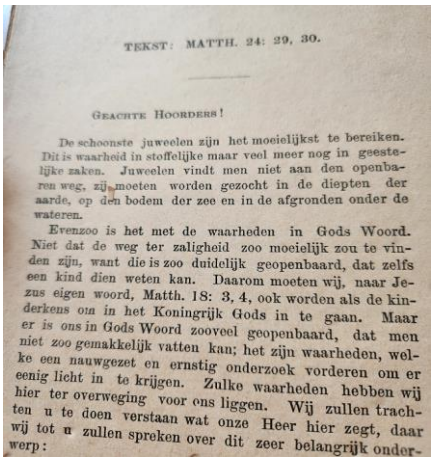 TEKST: MATTH. 24: 29, 30. GEACHTE HOORDERS! De schoonste juweelen zijn het moeielijkst te bereiken. Dit is waarheid in stoffelijke maar veel meer nog in geestelijke zaken. Juweelen vindt men niet aan den openbaren weg, zij moeten worden gezocht in de diepten der aarde, op den bodem der zee en in de afgronden onder de wateren. Evenzoo is het met de waarheden in Gods Woord. Niet dat de weg ter zaligheid zoo moeielijk zou te vinden zijn, want die is zoo duidelijk geopenbaard, dat zelfs een kind dien weten kan. Daarom moeten wij, naar Jezus eigen woord, Matth. 18: 3, 4, ook worden als de kinderkens om in het Koningrijk Gods in te gaan. Maar er is ons in Gods Woord zooveel geopenbaard, dat men niet zoo gemakkelijk vatten kan; het zijn waarheden, welke een nauwgezet en ernstig onderzoek vorderen om er eenig licht in te krijgen. Zulke waarheden hebben wij hier ter overweging voor ons liggen. Wij zullen trachten u te doen verstaan wat onze Heer hier zegt, daar wij tot u zullen spreken over dit zeer belangrijk onderwerp:	TEKST: MATTH. 24: 29,30 GEACHTE HOORDERS! De schoonste juweelen zijn het moeielijkst te bereiken. Dit is waarheid in stoffelijke maar veel meer not in guestelijke zaken. Juweelen vind: men niet nan diepten der aarde, op den bodem der zee in de afgronden oner de wateren. Evenzoo is het met de waarheden in Gods Woord. Niet dat de weg ter zaligheid zoo moeielijk zou tp vinden zijn, want die is zoo duidelijk geopenbaard, dat zelfs een kind dien weten kan. Daarom moeten wij, naar Jezus eigen woord. Maat. 18:3,4, ook worden als de kinderkens om het Koningrijk Gods in te gaan. **Maar er is ons in Gods Woord zooreel geopenbaard, dat men niet zoo gemakkelijk vatten kan: het zijn waarheiden, welke een nauwgezet en ernstig onderzoek vorderon om er eenig licht in te krijgen.** Zulke waarheden heben wij hier ter overweging voor ons liggen. Wij zullen trachten u te doan verstaan wat onze Heer hier zegt, welke een daar wij tot u zullen spreken over dit zeer balangrijk onderwerp:	TEXT: MATTHEW 24: 29, 30 DEAR READERS! The most beautiful jewels are the most difficult to reach. This is true in physical but much more so in spiritual matters. Jewels [which] are not found in the depths of the earth, [or] on the bottom of the sea in the abysses deepest beneath the waters. Evenso it is the same with the truths in God's Word. Not that the way to salvation would be so difficult to find, for it is so clearly revealed that even a child can know it. Therefore, according to Jesus' own words in Matthew 18:3, 4; we must also become like little children in order to enter the Kingdom of God**. But there is so much revealed to us in God's Word that one cannot grasp so easily: they are truths, which require a careful and serious investigation in order to gain some light from them.** We have such truths here before us for consideration. We will try to make you understand what our Lord says here, who will speak to you about this very important subject:
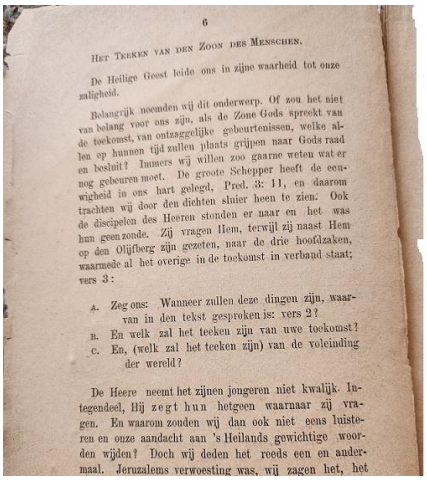 6 HET TEEKEN VAN DEN ZOON DES MENSCHEN. De Heilige Geest leide ons in zijne waarheid tot onze zaligheid. Belangrijk noemden wij dit onderwerp. Of zou het niet van belang voor ons zijn, als de Zone Gods spreekt van de toekomst, van ontzaggelijke gebeurtenissen, welke allen op hunnen tijd zullen plaats grijpen naar Gods raad en besluit? Immers wij willen zoo gaarne weten wat er nog gebeuren moet. De groote Schepper heeft de eeuwigheid in ons hart gelegd, Pred. 3: 11, en daarom trachten wij door den dichten sluier heen te zien: Ook de discipelen des Heeren stonden er naar en het was hun geen zonde. Zij vragen Hem, terwijl zij naast Hem op den Olijfberg zijn gezeten, naar de drie hoofdzaken, waarmede al het overige in de toekomst in verband staat; vers 3: A. Zeg ons: Wanneer zullen deze dingen zijn, waarvan in den tekst gesproken is: vers 2? B. En welk zal het teeken zijn van uwe toekomst? C. En, (welk zal het teeken zijn) van de voleinding der wereld? De Heere neemt het zijnen jongeren niet kwalijk. Integendeel, Hij zegt hun hetgeen waarnaar zij vragen. En waarom zouden wij dan ook niet eens luisteren en onze aandacht aan 's Heilands gewichtige woorden wijden? Doch wij deden het reeds een en andermaal. Jeruzalems verwoesting was, wij zagen het, het	6 HET TEEKEN VAN DEN ZOON DES MENSCHEN. De Heilige Geest liede ons in zijn waarheid tot onze zalegheide. Belangrijk noemden wij dit onderwerp. Of zou het niet van belang voor ons zijn, als de Zone Gods spreekt van de toekomst, van ontzaggelijke gebeurtenissen, welke allen op hunnen tijd zullen plaats grijpen naar Gods raad en besluit? Immers wij willen zoo gaarne weten wat er nog gebeuren moet. Do groot Schepper heeft de eeuwigheid in ons hart gelegd. Pred. 3: 11, en daarom trachten wij door den dichten sluier heen te zien: Ook de discipelen des Heeren stonden er naaren en het was hun geen zonde. Zij vragen Hem, terwijl zij naast Hem ek op den Olijfberg zijn gezeten, naar de drie hoofdzaken, di	p. 6 THE SIGN OF THE SON OF MAN. [see Matthew 24:30] The Holy Spirit leads us in his truth to our salvation. We called this subject important. Or would it not be of importance to us, when the Son of God speaks of the future, of tremendous events, which will all take place in their time according to God's counsel and decision? After all, we want so much to know what still has to happen. The great Creator has placed eternity in our hearts. Ecclesiastes 3: 11, and therefore we try to see through the thick veil: The disciples of the Lord also stood by

	waarmede al het overige in de toekomst in verband staat; vers 3: A. Zeg ons: Wanneer zullen deze dingen zijn, waar net van in den tekst gesproken is vers 2? B. En welk zal het teeken zijn van uwe toekomst? C. Ens (welk zal liet. toeken zijn) van de voleinding der wereld? **De Heere neemt het zijnen jongeren niet kwalijk. Integendeel, Hij zegt hun hetgeen waarnaar zij vragen. En waarom zouden wij dan ook niet eens luisteren en onze aandacht aan 's Heilands gewichtige woorden wijden?** Doch wij deden het reeds een en ander-maal. Jeruzalems verwoesting was, wij zagen het, het groote thema door geheel. dit hoofdstuk; maar dan ook alles wat met deze verwoesting in verband staat al de	it and it was no sin to them. They ask Him, while they are sitting next to Him on the Mount of Olives, about the three main things, that is, with which all the rest in the future is connected; verse 3 [of Matthew 24] [And also see Acts 1:6]: A. Tell us: When will these things be, which was just spoken of in the text verse 2? B. And what will be the sign of your future? C. And (which will be the sign) of the end of the world? **The Lord does not take it amiss of His disciples. On the contrary, He tells them what they ask for. And why should we not also listen and devote our attention to the Savior's important words?** But we have done so once and again. Jerusalem's destruction was, we saw it, the great theme throughout this chapter; but then also everything that is connected with this destruction all [through] the
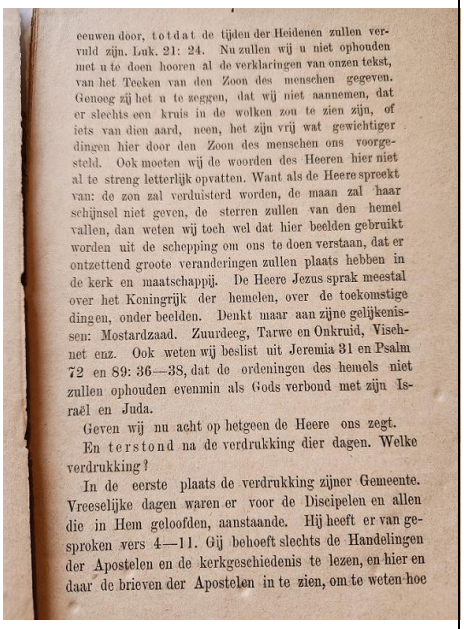 eeuwen door, totdat de tijden der Heidenen zullen vervuld zijn. Luk. 21: 24. Nu zullen wij u niet ophouden met u te doen hooren al de verklaringen van onzen tekst, van het Teeken van den Zoon des menschen gegeven. Genoeg zij het u te zeggen, dat wij niet aannemen, dat er slechts een kruis in de wolken zou te zien zijn, of iets van dien aard, neen, het zijn vrij wat gewichtiger dingen hier door den Zoon des menschen ons voorgesteld. Ook moeten wij de woorden des Heeren hier niet al te streng letterlijk opvatten. Want als de Heere spreekt van: de zon zal verduisterd worden, de maan zal haar schijnsel niet geven, de sterren zullen van den hemel vallen, dan weten wij toch wel dat hier beelden gebruikt worden uit de schepping om ons te doen verstaan, dat er ontzettend groote veranderingen zullen plaats hebben in de kerk en maatschappij. De Heere Jezus sprak meestal over het Koningrijk der hemelen, over de toekomstige dingen, onder beelden. Denkt maar aan zijne gelijkenissen: Mostardzaad. Zuurdeeg, Tarwe en Onkruid, Vischnet enz. Ook weten wij beslist uit Jeremia 31 en Psalm 72 en 89: 36—38, dat de ordeningen des hemels niet zullen ophouden evenmin als Gods verbond met zijn Israël en Juda. Geven wij nu acht op hetgeen de Heere ons zegt. En terstond na de verdrukking dier dagen. Welke verdrukking? In de eerste plaats de verdrukking zijner Gemeente. Vreeselijke dagen waren er voor de Discipelen en allen die in Hem geloofden, aanstaande. Hij heeft er van gesproken vers 4—11. Gij behoeft slechts de Handelingen der Apostelen en de kerkgeschiedenis te lezen, en hier en daar de brieven der Apostelen in te zien, om te weten hoe	eeuwen door, totdat de tijden der Heidenen zullen vervuld zijn. Luk. 21: 24. Nu zullen wij u niet ophouden met u te doen hooren al de varklaringen van onzen tekst, van het Teeken van den Zoon des menschen gegeven. Genoeg zij het u te zeggen, dat wij niet aannemen, dat er slechts een kruis in de wolken zon te zien zijn, of iets van dien aarde, neen, het zijn vrij wat gewichtiger dingen hier door den Zoon des menschen ons voorgesteld. Ook moeten wij de woorden des Heeren hier niet te streng letterlijk opvatten. Want als de Heere sprekt van: de zon zal verduisterd worden, de maan zal haar Schjinsel niet geven, de sterren zullen ven den hemel vallen, dan weten wij toch wel dat hier beelden gebruikt worden uit de schepping om ons te doen verstaan, dat er ontzettend groote veranderingen zullen plaats hebben in de kerk en maatschappij. De Heere Jezus sprak meestal over het Koningrijk der hemelen, over de toekomstige dingen, onder beelden. Denkt maar aan zijne gelijkenissen: Mostardzaad. Zuurdeeg, Tarwe en Onkruid, Vixhnet enz. Ook weten wij beslist nit Jeremia 31 en	centuries [or ages], until the times of the Gentiles be fulfilled. Luke 21: 24. Now we will not cease to make you hear all the explanations of our text, of the Sign of the Son of man given. Suffice it to say to you, that we do not assume that there is only a cross in the clouds sun to be seen, or something of that earth, no, they are much more important things presented to us here by the Son of man. Nor must we take the words of the Lord here too strictly literally. For when the Lord speaks of: the sun will be darkened, the moon will not give her shining, then we know that images are used here from creation to make us understand, that there will be tremendous changes in the church and in society. The Lord Jesus usually spoke about the Kingdom of heaven, about future things, under [or using] images. Just think of his parables: Mustard seed. Leaven, Wheat and Tares, Fishhnet etc.

	Psalm 72 en 89: 36-38, dat de ordeningen des hemels niet Israel en Juda. Geven wij nu acht op hetgeen de Heere ons zegt. En terstond na de verdrukking dier dagen. Welke verdrukking? In de eerste plaats de verdrukking zijner Geemente. **Vreeselijke dagen waren er voor de Discipelen en allen die in Hem geloofden, aanstaande.** Hij heeft er van gesproken vers 4-11. Gij behoeft slechts de Handelingen daar de brieven de kerkgeschiedenis te lezen, en hier en daar de brieven der Apostelen in te zien, om te weten hoe	We also know for sure from Jeremiah 31 and Psalm 72 and 89: 36-38, that the ordinances of heaven are not Israel and Judah. Let us now pay attention to what the Lord tells us, 'And immediately after the tribulation of those days.' What tribulation? First of all, the tribulation of His Spirit. **Terrible days were coming for the Disciples and all who believed in Him**. He spoke of it in verses 4-11. You need only read the [Book of] Acts. Look there at the letters of the church history, and here in Apostles, to know how
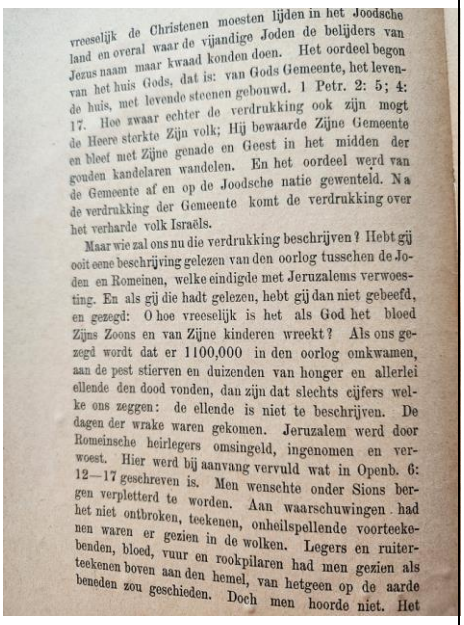 vreeselijk de Christenen moesten lijden in het Joodsche land en overal waar de vijandige Joden de belijders van Jezus naam maar kwaad konden doen. Het oordeel begon van het huis Gods, dat is: van Gods Gemeente, het levende huis, met levende steenen gebouwd. 1 Petr. 2: 5; 4: 17. Hoe zwaar echter de verdrukking ook zijn mogt de Heere sterkte Zijn volk; Hij bewaarde Zijne Gemeente en bleef met Zijne genade en Geest in het midden der gouden kandelaren wandelen. En het oordeel werd van de Gemeente af en op de Joodsche natie gewenteld. Na de verdrukking der Gemeente komt de verdrukking over het verharde volk Israëls. Maar wie zal ons nu die verdrukking beschrijven? Hebt gij ooit eene beschrijving gelezen van den oorlog tusschen de Joden en Romeinen, welke eindigde met Jeruzalems verwoesting. En als gij die hadt gelezen, hebt gij dan niet gebeefd, en gezegd: O hoe vreeselijk is het als God het bloed Zijns Zoons en van Zijne kinderen wreekt? Als ons gezegd wordt dat er 1100,000 in den oorlog omkwamen, aan de pest stierven en duizenden van honger en allerlei ellende den dood vonden, dan zijn dat slechts cijfers welke ons zeggen: de ellende is niet te beschrijven. De dagen der wrake waren gekomen. Jeruzalem werd door Romeinsche heirlegers omsingeld, ingenomen en verwoest. Hier werd bij aanvang vervuld wat in Openb. 6: 12—17 geschreven is. Men wenschte onder Sions bergen verpletterd te worden. Aan waarschuwingen had het niet ontbroken, teekenen, onheilspellende voorteekenen waren er gezien in de wolken. Legers en ruiterbenden, bloed, vuur en rookpilaren had men gezien als teekenen boven aan den hemel, van hetgeen op de aarde beneden zou geschieden. Doch men hoorde niet. Het	vreeselijk de Christenen moesten lijden in het Joodsche land en overal waar de vijandige Joden de belijders van Jezus naam maar kwaad konden doen. Het oordeel begon van het huis Gods, dat is: van Gods Gemeente, het levende huis met levende steenen gebouwd. 1 Petr. 2: 5; 4: 17. Hoe zwaar echter de verdrukking ook zijn mogt de Heere sterkte Zijn volk; Hij bewaarde Zijne Gemeente en bleef met Zijn genade en Geest in het midden der gouden kandaleren wandelen. En het ordeel werd van de Gemeente af en op de Joodsche natie gewenteld. Na de verdrukking der Gemeente komt de verdrukking over hetverharde volk Israels. Maar wie zal ons nu die verdrukking beschrijven? Hebt gij ooit eene beschrijving gelezen van den oorlog tusschen de Joden omkwamen, ellende den dood vonden, dan zijn dat slechts eijfers welke ons zeggen: de ellende is niet te beschrijven. De Joden en Romeinen, welke eindigde met Jerusalems verwoesting. En als gij die hadt gelezen, habt gij dan net gebeefd, en gezegd: O hoe vreeselijk is het als God het bloed Zijns Zoons en van Zijne kinderen wreekt? Als ons genegd wordt dat er 1100,000 in den oorlog omkwamen, aan de pest stierven en duizenden van honger en allerlei ellende den dood vonden, dan zijn dat slechts eijgers welke ons zeggen: de ellende is niet te beschrijven. **De dagan der wrake waren gekomen. Jeruzalem werd door Romeinsche heirlegers omsingeld, ingenomen en verwoest.** Hier werd bij aanvang vervuld wat in Openb. 6: 12-17 geschreven is. Men wenschte onder Sions bergen verpletterd te worden. Aan	Page 8 terribly the Christians had to suffer in the Jewish land and everywhere where the hostile Jews could do evil to the confessors of Jesus' name. The judgment began from the house of God, that is: from God's Church, the living house built with living stones. 1 Pet. 2: 5; 4: 17. However heavy the tribulation may be, the Lord strengthened His people; He preserved His Church and continued to walk with His grace and Spirit in the midst of the golden candlesticks. And the judgment was rolled from the Church and upon the Jewish nation. After the tribulation of the Church comes the tribulation upon the hardened people of Israel. But who will now describe that tribulation to us? Have you ever read a description of the war between the Jews who died, who found death in misery, then these are only figures that tell us: the misery is indescribable. The Jews and Romans, which ended with the destruction of Jerusalem. And when you had read that, did you then just tremble, and say: O how terrible it is when God avenges the blood of His Son and of His children? When we are told that 1100,000 died in the war, died of the plague and thousands of hunger and all kinds of misery found death, then these are only figures that tell us: the misery is

	waarschuwingen had nen waren er gezien in de wolken. Legers en ruiterbenden, bloed, vuur en rookpilaren had men gezien als teekenen boven aan den hemel, van getgeen op de arde beneden zou geschieden. Doch men hoorde niet.	indescribable. **The days of vengeance had come. Jerusalem was surrounded, taken and devastated by Roman armies.** Here was fulfilled at the beginning what was said in Rev. 6: 12-17 is written. They wanted to be crushed under Zion's mountains. Warnings had been seen in the clouds. Armies and horsemen, blood, fire and pillars of smoke had been seen as signs above in the heavens of what would happen on the earth below. But they did not listen.
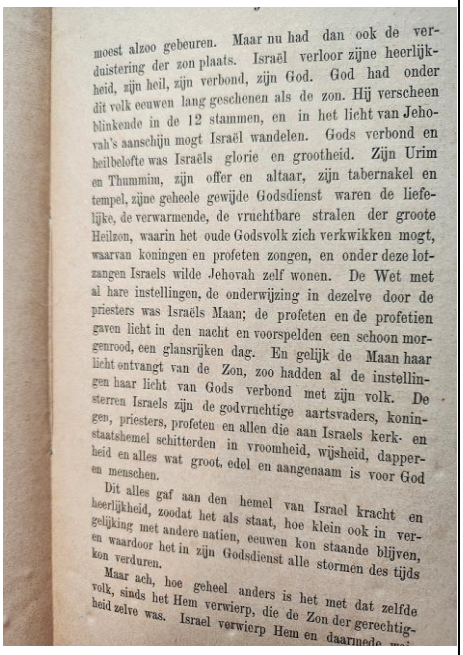 moest alzoo gebeuren. Maar nu had dan ook de verduistering der zon plaats. Israël verloor zijne heerlijkheid, zijn heil, zijn verbond, zijn God. God had onder dit volk eeuwen lang geschenen als de zon. Hij verscheen blinkende in de 12 stammen, en in het licht van Jehovah's aanschijn mogt Israël wandelen. Gods verbond en heilbelofte was Israëls glorie en grootheid. Zijn Urim en Thummim, zijn offer en altaar, zijn tabernakel en tempel, zijne geheele gewijde Godsdienst waren de liefelijke, de verwarmende, de vruchtbare stralen der groote Heilzon, waarin het oude Godsvolk zich verkwikken mogt, waarvan koningen en profeten zongen, en onder deze lotzangen Israels wilde Jehovah zelf wonen. De Wet met al hare instellingen, de onderwijzing in dezelve door de priesters was Israëls Maan; de profeten en de profetien gaven licht in den nacht en voorspelden een schoon morgenrood, een glansrijken dag. En gelijk de Maan haar licht ontvangt van de Zon, zoo hadden al de instellingen haar licht van Gods verbond met zijn volk. De sterren Israels zijn de godvruchtige aartsvaders, koningen, priesters, profeten en allen die aan Israels kerk- en staatshemel schitterden in vroomheid, wijsheid, dapperheid en alles wat groot, edel en aangenaam is voor God en menschen. Dit alles gaf aan den hemel van Israel kracht en heerlijkheid, zoodat het als staat, hoe klein ook in vergelijking met andere natien, eeuwen kon staande blijven, en waardoor het in zijn Godsdienst alle stormen des tijds kon verduren. Maar ach, hoe geheel anders is het met dat zelfde volk, sinds het Hem verwierp, die de Zon der gerechtigheid zelve was. Israel verwierp Hem en daarmede	moest alzoo gebeuren. Maar nu had dan ook de verduisteringder zon plaats. Israel verloor zijne heerlijkheid, zign heil, zijn verbond, zijn God. God had onder dit volk eeuwen lang geschenen als de zon. Hij verscheen blinkende in de 12 stammen, en in het licht van Jehovah's aaschijn mogt Israels wandalen. **Gods verbond en heilbelofte was Israels glorie en grootheid.** Zijn Urim en Thumin, zijn offer en altaar, zijn tabernakel en tempel, zijne geheele gewijde Godsdienst waren de liefelijk, de verwarmende, de ruchtbare stralen der groote Heilzon, waarin het oude Godsvolk zich verwikken mogt, waaren koningen en profeten zongen, **en onder deze lotgzangen Israels wilde Jehovah zelf wonen.** De Wet met al hare instellingen, de onderwijzing in dezelve door de priesters was Israels Maan; de profeten en de profetien gaven licht in den nacht en voorspelden een schoon morgenrood, een glansrijken dag. **En gelijk de Maan haar licht ontvangt van de Zon, zoo hadden al de instellingen haar licht van Gods verbond met Zijn volk.** De sterren Israels zijn de godvruchtige aarsvaders, koningen, priesters, profeten en allen die allen die aan Israels kerken staatshemel schitterden in vroomheid, wijheid, dapperheid en alles wat groot, edel en aangenaam is voor Ged en menschen. Dit alles gaf aan den hemel van Israel kracht en heerlijkheid, zoodat het als staat, how klein ook in vergelijking met andere natien, eeuwen kon staande blijven, en waardoor het in zijn Godsdienst alle stormen des tijds kon verduren. Maar ach, hoe geheel anders is het met dat zelfde volk, sinds het Hem verwierp, die de **Zon der gerechtigheid** zelfe was. Israel verwierp Hem en daarmede	It had to happen this way. But now the darkening of the sun had taken place. Israel lost its glory, its salvation, its covenant, its God. God had shone among this people for centuries as [like] the sun. He appeared shining among the twelve tribes, and in the light of Jehovah's countenance Israel was allowed to walk. **God's covenant and promise of salvation was Israel's glory and greatness.** His Urim and Thumin, his sacrifice and altar, his tabernacle and temple, his entire sacred religion were the lovely, the warming, the audible rays of the great Sun of Salvation, in which the ancient people of God could refresh themselves, where kings and prophets sang, **and among these songs of Israel's destiny Jehovah himself wanted to dwell**. The Law with all its institutions, the instruction in them by the priests was Israel's Moon; the prophets and the prophecies gave light in the night and foretold a beautiful dawn, a glorious day. **And as the Moon receives her light from the Sun, so all the institutions had their light from God's covenant with His people**. The stars of Israel are the pious forefathers, kings, priests, prophets and all who shone in Israel's churches and state heaven in piety, wisdom, bravery and everything that is great, noble and pleasing to God and men. All this gave to the heaven of Israel strength and glory, so that as a state, however small in comparison with

		other nations, it could stand for centuries, and whereby it could endure all the storms of time in its religion. But alas, how different it is with that same people, since they rejected Him who was the very **Sun of righteousness**. Israel rejected Him, and thereby
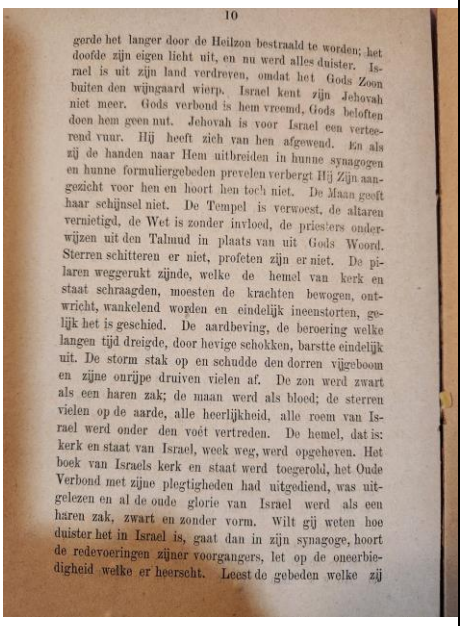 10 gerde het langer door de Heilzon bestraald te worden; het doofde zijn eigen licht uit, en nu werd alles duister. Israel is uit zijn land verdreven, omdat het Gods Zoon buiten den wijngaard wierp. Israel kent zijn Jehovah niet meer. Gods verbond is hem vreemd, Gods beloften doen hem geen nut. Jehovah is voor Israel een verteerend vuur. Hij heeft zich van hen afgewend. En als zij de handen naar Hem uitbreiden in hunne synagogen en hunne formuliergebeden prevelen verbergt Hij Zijn aangezicht voor hen en hoort hen toch niet. De Maan geeft haar schijnsel niet. De Tempel is verwoest, de altaren vernietigd, de Wet is zonder invloed, de priesters onderwijzen uit den Talmud in plaats van uit Gods Woord. Sterren schitteren er niet, profeten zijn er niet. De pilaren weggerukt zijnde, welke de hemel van kerk en staat schraagden, moesten de krachten bewogen, ontwricht, wankelend worden en eindelijk ineenstorten, gelijk het is geschied. De aardbeving, de beroering welke langen tijd dreigde, door hevige schokken, barstte eindelijk uit. De storm stak op en schudde den dorren vijgeboom en zijne onrijpe druiven vielen af. De zon werd zwart als een haren zak; de maan werd als bloed; de sterren vielen op de aarde, alle heerlijkheid, alle roem van Israel werd onder den voët vertreden. De hemel, dat is: kerk en staat van Israel, week weg, werd opgeheven. Het boek van Israels kerk en staat werd toegerold, het Oude Verbond met zijne plegtigheden had uitgediend, was uitgelezen en al de oude glorie van Israel werd als een haren zak, zwart en zonder vorm. Wilt gij weten hoe duister het in Israel is, gaat dan in zijn synagoge, hoort de redevoeringen zijner voorgangers, let op de oneerbiedigheid welke er heerscht. Leest de gebeden welke zij	gerde het langer door de **Heilzon** bestraald te worden; het doofde zijn eigen licht uit, en nu werd alles duister. Israel is uit zijn land verdreven, omdat het Gods Zoon buiten den wijngaard wierp. Israel kent zijn Jehovah niet meer. Gods verbond is hem vreemd, Gods beloften doen hem geen nut. Jehovah is voor Israel een verteerend vuur. Hij heeft zich van hen afgewend. En als zij de handen naar Hem uitbreiden in hunne synagogen en hunne formuliergebeden prevelen verbergt Hij Zijn aangezicht voor hen en hoort hen toch niet. De Maan geeft haar schijnsel niet. De Tempel is verwoest, de altaren vernietigd, de Wet is zonder invloed, de priesters onderwijzen uit den Talmud in plaats van uit Gods Woord. Sterren schitteren er niet, profeten zijn er niet. De pilaren weggerukt zijnde, welke de hemel van kerk en staat schraagden, moesten de krachten bewogen, ontwricht, wankelend worden en eindelijk ineenstorten, gelijk het geschied. De aardbeving, de beroering welke langen tijd dreigde, door hevige schokken, barstte eindelijk uit. De storm stak op en schudde den dorren vijgeboom en zijne onrijpe druiven vielen af. De zon werd zwart als een haren zak; de maan werd als bloed; de sterren vielen op de aarde, alle heerlijkheid, alle **roem** van Israel werd onder den voet vertreden. De hemel, dat is: kerk en staat van Israel, week weg, werd opgeheven. Het boek van Israels kerk en staat werd toegerold, het Oude Verbond met zijne plegtigheden had uitgediend, was uitgelezen **en al de oude glorie van Israel werd als een haren zak**, zwart en zonder vorm. Wilt gij weten hoe duister het in Israel is, gaat dan in zijn synagoge, hoort de redevoeringen zijner voorgangers, let op de ineerbiedigheid welke er heerscht. Leest de gebeden welke zij	Page 10 it was [not] permitted to be irradiated [any] longer by the **Sun of Salvation**; it extinguished its own light, and now everything became dark. Israel was driven out of its land, because it cast God's Son outside the vineyard. Israel no longer knows its Jehovah. God's covenant is foreign to it, God's promises do it no good. Jehovah is a consuming fire to Israel. He has turned away from them. And when they spread out their hands to Him in their synagogues and mumble their formulaic prayers, He hides His face from them and does not hear them. The Moon does not give its light. The Temple is destroyed, the altars are destroyed, the Law is without influence, the priests teach from the Talmud instead of from God's Word. Stars do not shine, there are no prophets. The pillars being torn away, which supported the heaven of church and state, the forces had to be moved, dislocated, wobbled and finally [they] collapse, as it happened. The earthquake, the commotion which had long threatened, by violent shocks, finally burst out. The storm arose and shook the withered fig tree and its unripe grapes fell. The sun became black as [a] sackcloth of hair; the moon became as blood; the stars fell to the earth, all the glory, all the **fame** of Israel was trampled underfoot. Heaven, that is: church and state of Israel, departed, was abolished. The book of Israel's church and state was rolled up, the Old Covenant with its ceremonial rituals had served its time, had been read out **and all the old glory of Israel became like a sackcloth of hair**, black

		and without form. If you want to know how dark it is in Israel, go into its synagogue, hear the speeches of its leaders, note the irreverence that prevails. Read the prayers which they …

I'd hoped to include more of his next words, but instead I'll skip ahead to his second lesson from it.

	TEKST: MATTH. 24: 31-36 GEACHTE HOORDERS! Ik ben God. Mijnraad zal bestaansen Ik zal al Mijn welbehagen doen. Aldus spreekt de Almagtige door den mond van Jesaja, hoofdstuk 46. Den ondergang van alle Hem vijandige wereldmagten kondigt Hij aan, De nietigheid hunner afgoden schetst Hij. Hunne booze raadslagen verjdelt Hij Zijn raad zal bestaan, zal ze uitgevoerd worden,Hij zal Zijn welbehagen doen, niemand zal Hem daarin, kunnen verhinderen. En dat welbehagem, dien raad is Zijn eeurig Heilsplan, uitgedrukt in deze woorden: Ik breng mijne gerechtigheid nabjj, zij zal niet verre wezen, en mijn heil zal niet vertoeven'; maar **ik zal heil geren in Sion, aan Israel mijne heerlijkheid.** Heerlijke woorden! Zij wijzen ons op het voornemen Gods, naar de verkiezing Zijner genade. Waar alles dor en dood was, zal Hij leven en vruchtbaarheid schenken. Voorzeker, van dit heil in Sion, van deze heerlijkheid in Israel getuigde onze Heere Jezus Christus,	TEXT: MATTHEW 24: 31-36 DEAR READERS! I am God. My counsel shall stand, and I will do all [according to] My pleasure. Thus speaks the Almighty through the mouth of Isaiah, chapter 46. He announces the downfall of all world powers hostile to Him. He outlines the futility of their idols. He frustrates their evil counsels. His counsel shall stand, it shall be carried out. He will do His pleasure, and no one shall be able to hinder Him in it. And that pleasure, that counsel is His eternal Plan of Salvation, expressed in these words: I bring my righteousness near, it shall not be far off, and my salvation shall not tarry; but **I will bring salvation to Zion, to Israel my glory**. Glorious words! They point us to the purpose of God, according to the election of His grace. Where all was dry and dead, He will give life and fruitfulness. Surely, of this salvation in Zion, of this glory in Israel, testified our Lord Jesus Christ,
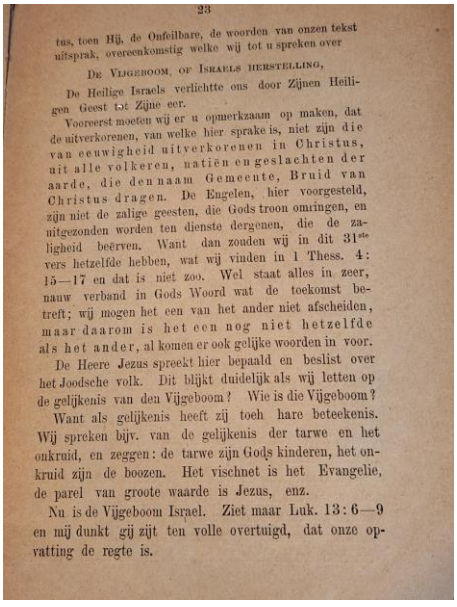	23 toen Hij, de Onfeilbare, de woorden van onzen tekst uitsprak, overeenkomstig welke wji tot u spreken over DE VIJGEBOOM, OF ISRAELS HERSTELLING, De Heilige Israels erlichtte ons door Zijnen Heiligen Geest tot Zijne eer. Vooreerst moeten wij er u opmerkzaam op maken, dat de uitverkorenen, an welke hier sprake is, niet zijn die van eeuwigheid uitverkorenen in Christus, uit alle volkeren, natien en geslachten der aarde, die den naam Gemeente, Bruid van Christus dragen. De Engelen, hier voorgesteld, zijn niet de zalige geesten, die Gods troon omringen, en uitgezonden worden ten dienste dergenen, die de zaligheid beërven. **Want dan zouden wij in dit 31ste vers hetzelfde hebben, wat wij vinden in I Thess. 4: 15-17 en dat is niet zoo.** Wel staat alles in zeer, nauw	Page 23 when He, the Infallible, spoke the words of our text, according to which we speak to you concerning THE FIG TREE, OR **ISRAEL'S RESTORATION**, The Holy One of Israel enlightened us by His Holy Spirit to His glory. First of all, we must draw your attention to the fact that the elect, of whom we speak here, are not those from eternity chosen in Christ, from all peoples, nations, and kindreds of the earth, who bear the name [The] Church, Bride of Christ. The Angels, here represented, are not the blessed spirits, who surround God's throne, and are sent forth to minister to those who inherit salvation. **For then we would have in this 31st verse the same thing that we find in 1 Thess. 4: 15-17 [which is the main verse about the rapture], and that is not so.** Everything is indeed very

	verband in Gods Woord wat de toekomst betreft; **wij mogen het een van het ander niet afscheiden maar daarom is het cen nog niet hetzelfde als het ander, al komen er ook gelijke woorden in voor**. **De Heere Jezus spreekt hier bepaald en beslist over het Joodsche volk.** Dit blijkt duidelijk als wij letten op de gelijkenis van den Vijgeboom? Wie is die Vijgeboom ? Want als gelijkenis heeft zij toeh hare beteekenis. Wij spreken bijv. van de gelijkenis der tarwe en het onkruid, en zeggen: de tarwe zijn Gods kinderen, het onkruid zjn de boozen. Het vischnet is het Evangelie, de parel an groote waarde is Jezus, enz. **Nu is de Vijgeboom Israel. Ziet maar Luke 13:6-9 en mnjj dunkt gij zijt ten volle overtuigd, dat onze 0p vatting de regte is.**	closely connected in God's Word as regards [to] the future; we may not [always] separate one from the other, **but that does not make one the same as the other, even though the same words appear in it. The Lord Jesus speaks here specifically and decisively about the Jewish people**. This becomes clear when we pay attention to the parable of the fig tree? Who is that fig tree? For as a parable it has its meaning. For example, we speak of the parable of the wheat and the tares, and say: the wheat are God's children, the tares are the wicked. The fishing net is the Gospel, the pearl of great price is Jesus, etc. **Now the fig tree is Israel. Just look at Luke 13:6-9 and I think you'll be fully convinced, that our interpretation is the right one.**
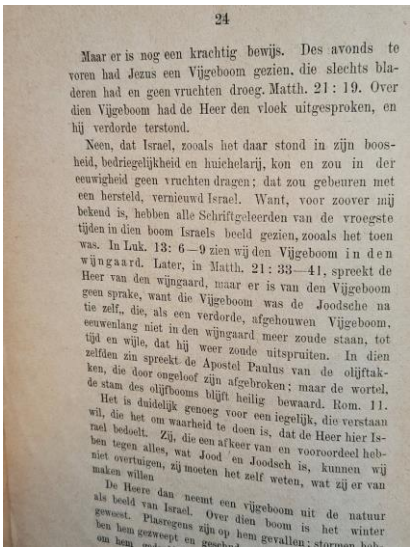 24 Maar er is nog een krachtig bewijs. Des avonds te voren had Jezus een Vijgeboom gezien, die slechts bladeren had en geen vruchten droeg. Matth. 21: 19. Over dien Vijgeboom had de Heer den vloek uitgesproken, en hij verdorde terstond. Neen, dat Israel, zooals het daar stond in zijn boosheid, bedriegelijkheid en huichelarij, kon en zou in der eeuwigheid geen vruchten dragen; dat zou gebeuren met een hersteld, vernieuwd Israel. Want, voor zoover mij bekend is, hebben alle Schriftgeleerden van de vroegste tijden in dien boom Israels beeld gezien, zooals het toen was. In Luk. 13: 6—9 zien wij den Vijgeboom in den wijngaard. Later, in Matth. 21: 33—41, spreekt de Heer van den wijngaard, maar er is van den Vijgeboom geen sprake, want die Vijgeboom was de Joodsche na tie zelf,, die, als een verdorde, afgehouwen Vijgeboom, eeuwenlang niet in den wijngaard meer zoude staan, tot tijd en wijle, dat hij weer zoude uitspruiten. In dien zelfden zin spreekt de Apostel Paulus van de olijftakken, die door ongeloof zijn afgebroken; maar de wortel, de stam des olijfbooms blijft heilig bewaard. Rom. 11. Het is duidelijk genoeg voor een iegelijk, die verstaan wil, die het om waarheid te doen is, dat de Heer hier Israel bedoelt. Zij, die een afkeer van en vooroordeel hebben tegen alles, wat Jood en Joodsch is, kunnen wij niet overtuigen, zij moeten het zelf weten, wat zij er van maken willen De Heere dan neemt een vijgeboom uit de natuur als beeld van Israel. Over dien boom is het winter geweest. Plasregens zijn op hem gevallen; stormen heb-	Maar er is nog een krachtig, bewijs. Des avonds te voren had Jezus een Vijgeboom gezien, die slechts bladeren had en geen vruchten droeg. Matth. 21: 19. Over dien Vijgeboom had de Heer den vloek uitgesproken, en hij verdorde terstond. Neen, dat Israel, zooals het daar stond in zijn boosheid, bedriegelijkheid en huichelarij, kon en zou in der eeuvigheid geen vruchten dragen ; dat zou gebeuren met een hersteld, vernieuwd Israel. Want, voor zoover mij bekend is, hebben alle Sehriftgeleerden van de vroegste tijden in dien boom Israels beeld gezien, zooals het toen was. In Luk. 13: 6-9 zien wij den Vijgeboom in den wijngaard. Later, in Matth. 21: 33-41, spreekt de Heer van den wijngaard, maar is van den Vijgeboom geen sprake; want die **Vijgeboom was de Joodsche na tie zelf„ die als een verdorde, afgehouwen Vijgeboom, eeuwenlang niet in den wijngaard meet zoude staan, tot tijd en wijle, dat hij weer zoude uitspruiten.** In dien zelfden zin spreekt de Apostel Paulus van den olijftakken, die door ongeloof zijn afgebroken; maar de wortel, de stam des olijfbooms blijft heilit bewaard. Rom. 11. Het is duidelijk genoeg voor een iegelijk, die verstaan wil, die het om waarheid te doen is, dat de Heer hier Israel bedoelt. **Zij, die een afkeer van en vooroordeel hebben tegen alles, wat**	Page 24 But there is another powerful proof. The evening before, Jesus had seen a fig tree that had only leaves and bore no fruit. Matt. 21:19. The Lord had pronounced a curse on that fig tree, and it withered away immediately. No, that Israel, as it stood there in its wickedness, deceit and hypocrisy, could and would bear no fruit in eternity; that would happen to a restored, renewed Israel. For, as far as I know, all scriptural scholars from the earliest times have seen in that tree the image of Israel, as it then was. In Luke 13:6-9 we see the fig tree in the vineyard. Later, in Matt. 21:33 -41, saith the Lord of the vineyard, but of the fig tree there is no mention; for that **fig tree was the Jewish nation itself, which, like a withered, cut-off fig tree, would not stand in the vineyard for centuries, until time and time again that it would sprout.** In the same sense, the Apostle Paul speaks of the olive branches that were broken off by unbelief; but the root, the trunk of the olive tree remains holy. [See] Rom. 11. It is clear enough for anyone who wants to understand, who is concerned with the truth, that the Lord means Israel here. **We cannot convince those who have an aversion to and prejudice against everything that is Jewish, they must know for themselves what they want to make of it.** The Lord then takes a fig tree from nature

	Joodsch is, kunnen wij niet overtuigen, **zij moeten het zelf weten,** **wat zij er van maken willen.** De Heere dan neemt een vijgeboom uit de natuur als beeld van Israel. Over dien boom is het winter gewest. Plasregens zijn op hem gevallen; stormen hebben hem gezweept en geschud; sneeuw is op en rond om hem gedaald; orkanen hebben hem geteisterd	as an image of Israel. Winter has fallen on that tree. Rain has fallen on it; storms have have been whipped and shaken; snow has fallen on and around him; hurricanes have ravaged him and …